

Sprawozdanie z 20 Generalnej Konwencji

która odbyła się w dniach 19 i 20 lipca 1997 roku w hali KS „Wisła”, w Krakowie.

Pierwszy dzień konwencji: sobota 19 lipca.

Konwencja rozpoczęła się o godz. 9. 00 pieśnią nr 1 oraz modlitwą. Zebranych braci i siostry z całego kraju, a także z Ukrainy, Rumunii, Mołdawii, Francji, Niemiec, USA, Kanady oraz przyjaciół z Izraela przywitał przewodniczący pierwszego dnia – brat Józef Sygnowski. Brat nawiązał do wersetu przewodniego konwencji zaczerpniętego z prorocstwa Jeremiasza 10:1

„Słuchajcie słowa tego, które Pan mówi do was”

oraz do słów ap. św. Pawła z Listu do Filipian 4:4. Po przeczytaniu „Postanowienia Porannego”, „Ślubowania Panu” i wersetu Manny, przekazaniu komunikatów organizacyjnych oraz zaśpiewaniu pieśni „Witamy serdecznie”, pierwszym wykładem

„Oczyszczajcie się wy, którzy nosicie naczynia Pańskie”,

z prorocstwa Izajasza 52:11, usłużył br. Zdzisław Kołacz. Cechy, którymi musieli odznaczać się noszący naczynia figuralnego Przybytku, nie straciły na ważności w stosunku do pozafiguralnego kapłaństwa. Najważniejsze z nich to: czystość, mądrość i skromność.

Drugim wykładem usłużył br. Janusz Woźniak z Francji. Rozważania swoje „Ufajcie, jamci to jest, nie bójcie się”, brat oparł na wydarzeniu z życia naszego Pana, opisanym przez Ewangelistę św. Mateusza 14:22-36. Przeprowadzenie uczniów łodzią na drugą stronę wzburzonego morza, podczas gdy Pan w tym czasie wstąpił na górę (symbolicznie do nieba), przedstawia wędrówkę prawdziwego Kościoła w czasie nocy wieku ewangelicznego i pokonującego wiele przeciwności, trudności oraz doświadczeń w drodze do niebiańskiej ojczyzny. Mimo srogich doświadczeń Pan mówi do nas „ufajcie...”. Nie jest to „obłuda” (werset 26). Jest to głos Pana stojącego u drzwi, kołaczącego (Obj. 3:20) i wołającego:

„Wynijdzie z niego, ludu mój” – Obj. 18:4.

Nie traćmy z oczu Pana, aby, podobnie jak Piotr, nie pograć się w symbolicznym morzu. Uzdrawienia, jakie były udziałem ludzi na drugim brzegu, wskazują na błogosławieństwa Tysiąclecia.

Po przerwie, przekazaniu pozdrowień, jakie napłynęły z różnych stron kraju i zza granicy, kolejnym wykładem usłużył br. Daniel Krawczyk, którego temat „Każ Słowo Boże” stanowiły słowa takiego właśnie polecenia apostoła św. Pawła, skierowane do Tymoteusza (2 Tym. 4:2). Słowa te nie straciły swej ważności dla nas. W związku z tym głosząc Ewangelię na świadectwo zbliżającego się Królestwa Niebieskiego, powinniśmy zwracać uwagę na warunki osiągnięcia tego Królestwa oraz wskazywać drogę do Pana, a nie do siebie.

Po przerwie obiadowej młodzież w międzynarodowym składzie zaśpiewała pieśń w czterech językach.

Następnie br. Henryk Plewniok odczytał zebranych sprawozdanie z zebrania braci Starszych, Diakonów i Przedstawicieli Zborów, jakie odbyło się dnia 15. 06. 1997 r.

Ostatnim wykładem pierwszego dnia konwencji usłużył br. Waldemar Szymański. Temat: „Mojżesz Nowego Testamentu” był lekcją z życiowej drogi Saula – późniejszego apostoła św. Pawła. Powinniśmy starać się brać wzór z apostoła w jego gorliwym naśladowaniu Pana.

Brat Zdzisław Kołacz, prowadzący popołudniową część konwencji, którą zakończono pieśnią 216 i wspólną modlitwą Pańską o godz. 16. 45 życzył wszystkim dobrego wypoczynku.

Drugi dzień konwencji: niedziela 20 lipca.

Drugi dzień bratniej społeczności rozpoczęto o godz. 9. 00 pieśnią 272 i modlitwą. Po przywitaniu zebranych przez br. Zdzisława Kołacza słowami z 5 ks. Mojż. 33:3, odczytaniu wersetu Manny i podaniu komunikatów organizacyjnych; pierwszym wykładem pt.

„Nadzieja powołania i dziedzictwo świętych”

usłużył gość z Kanady, br. W. Hrechuk. Powołani jesteśmy do dziedzictwa nieskazitelnego i wiecznego (1 Piotra 1:4) podobnie jak nasz Pan. Osiągnięcie tych

obietnic uwarunkowane jest pomyślnym przejściem każdego z nas przez życiowe próby.

Druga część braterskiej społeczności poświęcona była wyborom braci do usługi międzyborowej, pełnienia statutowych funkcji w naszym Zrzeszeniu, oraz do pracy w poszczególnych komitetach. Tę część zebrania prowadził br. Józef Sygnowski.

Bracia wybrani do usługi międzyborowej:

1. br. Roman Rorata
2. br. Zdzisław Kałacz
3. br. Henryk Kamiński
4. br. Józef Sygnowski
5. br. Franciszek Olejarz
6. br. Andrzej Dąbek
7. br. Aleksander Lipka
8. br. Paweł Suchanek
9. br. Daniel Krawczyk
10. br. Piotr Krajzer
11. br. Henryk Plewniak
12. br. Jan Litkowicz
13. br. Józef Kłusak
14. br. Eugeniusz Szarkowcz
15. br. Adam Kubic
16. br. Stanisław Sablik
17. br. Józef Garbacz
18. br. Waldemar Szymański
19. br. Jan Knop

Do pełnienia poszczególnych funkcji w Zrzeszeniu wybrani zostali:

1. Przewodniczący - br. Zdzisław Kołacz
2. I-szy Zastępca Przewodniczącego - br. Józef Sygnowski
3. II-gi Zastępca Przewodniczącego - br. Paweł Suchanek
4. Sekretarz - br. Henryk Plewniak
5. Zastępca Sekretarza, Księgarz - br. Krzysztof Nawrocki
6. Skarbnik - br. Paweł Dąbek

W skład Komisji Rewizyjnej weszli:

1. br. Edward Sadowy - Przewodniczący
2. br. Edward Pietrzyk
3. br. Erwin Hojnca

Prowadzenie spraw związanych z pomocą dla niezdolnych braci i siostr powierzono bratu Andrzejowi Dąbkowi.

Do Komitetu Redakcyjnego wybrano braci:

1. br. Roman Rorata - Przewodniczący
2. br. Henryk Kamiński
3. br. Piotr Krajzer - Z-ca Przewodniczącego
4. br. Daniel Iwaniak

5. br. Adam Olszewski
6. br. Krzysztof Nawrocki
7. br. Aleksander Lipka
8. br. Waldemar Szymański
9. br. Mieczysław Jakubowski
10. br. Piotr Kubic
11. br. Jan Kopak
12. br. Jan Knop

Przyjęto także propozycję, aby Kolegium dokonało między sobą podziału pracy, a w razie potrzeby dobrało do swego grona współpracowników.

Organizację pracy z młodzieżą powierzono Komitetowi w składzie:

1. br. Marek Dziewoński
2. br. Adam Olszewski
3. br. Piotr Mrzygłód
4. br. Piotr Kubic
5. br. Tomasz Sygnowski - Przewodniczący

Przyjęto dwuletni czas trwania kadencji wszystkich wybranych braci.

Po przerwie pieśnią „*Panu składam dziś przysięgę*”... poprzedzono okolicznościowy wykład brata Jana Kopaka do chrztu. Tę bardzo ważną w życiu chrześcijanina przysięgę złożyło przed wieloma świadkami 9 braci i 11 siostr. Pieśnią „*W szczerym serca poświęceniu*”... zakończono tę część społeczności, a w przerwie obiadowej symbolem zanurzenia w wodzie usłużył br. Aleksander Lipka.

Wykładem pożegnalnym pt. „*Kapłan wraca do domu*” usłużył br. Piotr Krajcer. Poza 15-to dniową w ciągu roku usługą w świątyni każdy kapłan miał w mieście swego zamieszkania takie obowiązki jak: nauczanie ludu, orzekanie w sprawach uleczenia oraz sądenie. Jeżeli mienimy się być pozafiguralnymi kapłanami, powinniśmy czynić to samo. Czy więc prowadzimy na co dzień nauczanie życiem naszym, a jeżeli tak, to czego nauczamy? Leczymy, czy powodujemy choroby? Czy potrafimy wydać sprawiedliwy osąd? Kapłanom stawiane były wysokie wymagania, szczególnie co do czystości. Kapłanowi wolno było poślubić tylko pannę, musiał być wolny od wad fizycznych, nie mógł pić wina podczas służby, aby potrafił właściwie rozróżniać „*między rzeczą świętą a pospolitą*”. Warto o tym pamiętać przebywając w naszych domach.

Podsumowania Konwencji dokonał brat Józef Sygnowski, dziękując Ojcu Niebieskiemu i Panu naszemu za błogosławiony przywilej skorzystania z tak błogiej przystani. Podziękowanie wyraził także wszystkim braciom i siostram, którzy swoją usługą duchową bądź cielesną w jakikolwiek sposób wnieśli swój wkład do stworzenia atmosfery bratniej miłości, w której błogo czuliśmy się przez dwa dni i mogliśmy korzystać z obficie za-

stawionego stołu Pańskiego. Pomimo najwspanialszej atmosfery nadchodzi jednak to, co najmniej miłe – chwila rozstania.

Pozdrowienia wypełniające większość wolnych chwil konwencji były także miłym akcentem jej zakończenia. Życzeniem wszystkich uczestników było przekazanie miłych uczuć bratniej miłości tym, którzy łączyli się z nami myślami, chociaż cieleśnie byli oddaleni z przyczyn często od siebie niezależnych.

Wyrażono także pragnienie, aby doznanymi uczuciami

podzielić się z pozostałymi braćmi i siostrami poprzez czasopismo „Na Straży”.

Wyrażając stan serc uczestników, dwudziestą już Generalną Konwencję zakończono o godz. 16. 00 zaśpiewaniem pieśni „Hymn wdzięczności płynie z duszy”, wspólną modlitwą Pańską oraz hymnem z Ew. Św. Jana 3:16.

Plewniak Henryk
R-
„Straż”